

A Taiji Quan és a Chen stílus eredete röviden - Családfa

A Taiji quan az egyik legelterjedtebb kínai harművészeti és egészségmegőrző módszer. Kialakulása meglehetősen homályos múltra tekint vissza. A Taiji quan eredetét, különböző források nem egységesen határozzák meg, de elmondható, hogy a hagyományok leginkább Zhang Sanfeng taoista szerzeteshez kötik. Személyével kapcsolatban különböző korokban végeztek kutatásokat, de semmilyen hiteles történeti utalást nem találtak arra vonatkozóan, hogy mikor élt és egyáltalán létezett-e. Ezért a kínai hagyomány a Chen család 9. generációját képviselő Chen Wang Ting-et tekinti a Chen Taiji quan megalapítójának, mely minden Taiji stílus közül a legrégebbinek számít, és amelyből minden mai stílus /Yang, Wu (hao), Wu, Sun/ kifejlődött.

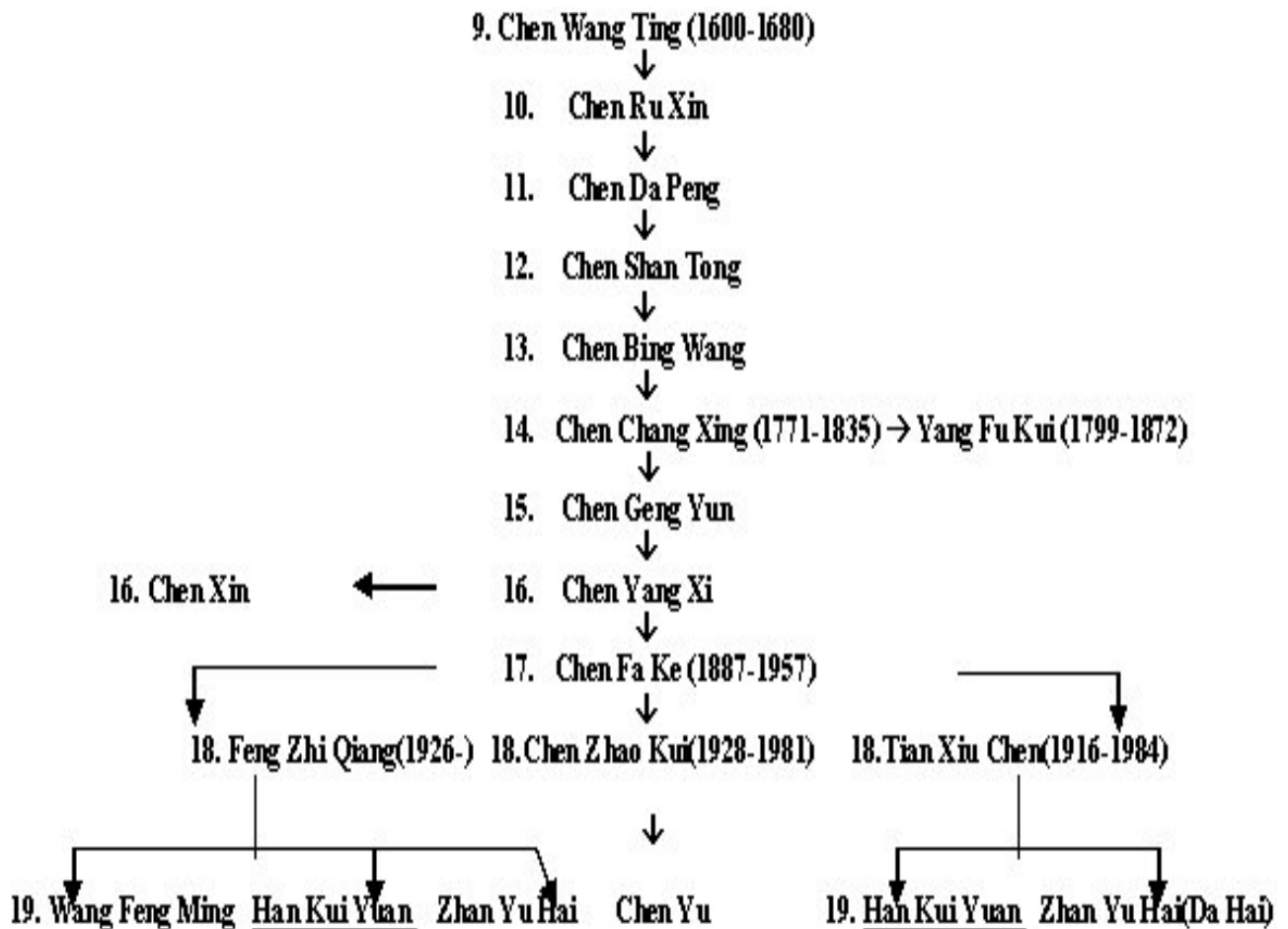

Zhang Sanfeng

Chen Wang Ting (1600-1680), aki a Ming időszak végén és a Qing- dinasztia uralkodásának kezdetén élt, számtalan utazása során a Quanfa több stílusát is elsajátította és már korán elismert harcművész volt. Shandong tartomány katonai előjárója volt. Harcművészetéről alkotott nézeteit összekötötte a kínai orvoslással. Szülőfaluja (Chen Jia Gou, a Chen család faluja) védelmezésekor sok elismerésben részesült és nagy tisztelet övezte. Mikor idősebb lett, falujában maradt és az általa elsajátított legjobb technikákból létrehozott egy új stílust, melyet a taoista filozófiára támaszkodva Taiji quan -nak nevezett el. Ebbe a Daoyin -ból és a Tuna -ból vett technikákat is belefoglalta. Különösen nagy hatással volt rá Wang Zong Yue, a Changquan mestere és Qi Ji Guang írásai. Innentől a Chen család stílusa hagyományozódott generációkon át napjainkig.

Chen Wangting

Chen Wang Ting, eredetileg 4 gyakorlatot is létrehozott, alapul véve kora Shaolin és Wudang stílusait, de mára ezekből csak 2 maradt fenn. Egy 83 lépéses, és egy 71 lépéses forma. Ezek a formák képezik még ma is a stílus magját. Ezen kívül a lökökezek (tuishou) bonyolult és kifinomult rendszerét, valamint a kardok (jian, dao) és a lándzsa (qiang) használatát hagyományozták tovább. Stílusának jellemzői az élénk, erőteljes és mély állások, a csavarodó mozgások, melyek a spirális erő használatát tanítják. A gyakorlatban a légység és keménység, kiegészítik egymást a gyors és lassú mozdulatokkal.

A 14. generációs mester Chen Chang Xing (1771-1835) írta meg az első könyvet a Taiji -ról. Ő vonta össze a Chen stílus első és második formáját és Ő tanította Yang Fu Kui -t (Yang Lu Chang), aki a Yang Taiji megalkotója volt.

A 16. generációs Chen Xin írta a következő tanulmányt a Chen stílusról, írásának alapja Chen Chang Xing könyve volt. A Chen stílusú Taiji mozdulatainak végrehajtásáról, alapelveiről Gu Lu Xin -Chen Fa Ke beavatott tanítványa- írt könyvet, amely két kiadást ért meg (1963, 1964) és napjainkban is tankönyv értékkel bír.

17. generáció Chen Fa Ke (1887-1957) mester Chen Yang Xi három fia közül a legfiatalabb volt. Hírnevét fiatalkori győztes harcaival vívta ki. 1928-ban unokaöccse Chen Zhao Pi hívására Pekingbe ment, ahol újabb győzelmei tovább növelték tekintélyét. Ezután megnyitotta első edzőtermét Pekingben.

陈氏太极拳第十七代师傅
陈发科老师
(1887—1957)

Chen Fa Ke (1887-1957)

Pekingben sok tanítványt oktatott a Chen család harcművészetére, és közülük nagyon kimagasló volt Tian Xiu Chen (1916-1984) és Feng Zhi Qiang tudása.

田秀臣
陈发科老师的弟子

Tian Xiu Chen (1916-1984)

A 18. Generációs Feng Zhi Qiang 1928-ban született Sulu megyében, Hebei vidékén. A Feng család híres volt harcművészeti hagyományáról. Ezt a hagyományt folytatva Shaolin stílusokat tanult nagybátyjától, majd 12 évesen Pekingbe költözött, ahol tanítványa lett Hu Yao Zhen nagymesternek. Hu mestertől elsajátíthatta a Neigong -ot és a Xinyi Liuhe Quan módszerét. Mikor Hu mester látta tanítványa kitartását, szorgalmát és nagy tehetségét, beajánlotta Őt Chen Fa Ke Taiji mesternél és gondjaira bízta. Néhány évtizeddel később Feng Zhi Qiang lett Chen Fa Ke jogutódja, folytatva Chen Fa Ke mester Chen Stílusú Taiji hagyományait. Elősegítette, hogy a Chen Stílusú Taiji -t szerte a világon megismerjék, gyakorolják.

Feng Zhi Qiang (1926-)

1983-ban megalakult a Pekingi Chen Stílus Taiji Kutató Szervezet, melynek elnökéül választották, így a Chen Stílusú Taiji vezetője lett. Ettől kezdve a Chen Taiji Stílus elterjedt Kínában, majd szinte az egész világon.

Magyarországra 1997-ben jutott el a Chen Taiji, Hun Kui Yuan (1948-) 19. Generációs mester által. Harcművészeti tanulmányait 5 éves korában kezdte, Shaolin stílussal. Később Tian Xiu Chen mesterhez került, akinél megismerhette a Chen Taiji fortélyait. Tien mester látva szorgalmát és elhivatottságát, hamarosan a legjobb tanítványai közé emelte. Tien mester 1984-ben bekövetkezett halála után, Feng Zhi Qiang mester fogadott tanítványa lett. Kitartó és szorgalmas gyakorlásával hatalmas tapasztalatokat szerzett Tien, majd Feng mester irányítása alatt. Önálló oktatói feladatokkal bízták meg, majd kinevezték a Pekingi Taiji park vezetőedzőjének.

Han Kui Yuan (1948-)

Feng Zhi Qiang felkérte Őt, hogy Európában is népszerűsítse a Chen stílusú Taiji-t. Han mester a kérésének eleget téve 1997-ben Magyarországra érkezett és Budapesten elkezdte tanítani a Chen Stílusú Taiji-t. 2001 őszén létrehozta a Magyarországi Chen Xhinyi Hunyuan Taiji-quan Egyesületet.

Manapság Feng Zhi Qiang mester munkássága mérföldkőként szolgál a Taiji fejlődésében Kínában és az egész világon.

Feng mester gyakran mondja:

*Hagyjuk, hogy a kínai kultúra az emberiség jobbra tételét szolgálja!
Ez az én kívánságom.*
